

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 23. Argumenta adversus Arnulphum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

pi rei futuri essent effusi sanguinis, si Arnulphus damnaretur. Respondit Bruno: *Est mihi etiamnum ratio domestica, cur Arnulpho parcam, nempe memoria, Regis Lotbarii, Avunculi mei, a quo est genitus.* Resolvit deinde, sua quidem opinione adornandum esse iudicium; postea enim facili negotio vitæ gratiam a Regibus impetrari posse, ne Episcopi effundendi humani sanguinis causam posuisse viderentur. Mox adjecit: *Ingre- diatur ille Presbyter, qui portas civitatis Remensis aperuit, & dicat, cur & quomodo istud perfecit.*

§. XXIII.

Argumenta adversus Arnulphum.

Ratbodus Episcopus Noviodunensis petit, ut in primis formula juramenti, quo se Arnulphus Regibus obstrinxerat, inspiceretur, tum quod ea sola ad ipsum convincendum sufficeret, tum quod Lotharingi dubitarent, an istud Sacramentum præstiterit. Illa ergo formula in Concilio publice recitata, cum deinde Adalgerus Presbyter intrasset, in hunc modum locutus est: *Dudo Caroli Vasallus ille est, cujus insidiis in proditionis communionem pertractus sum. Quærenti, cur mea Sacerdotis opera uti vellent, ad prodendos Dominum meum & Episcopum meum, amore Caroli, cui nullo fæde-*

c. 7.

c. 8.

c. II.

Sæculum X. *re junctus essem, respondit, me utique ve-*
A. C. 991. *rum experientia didicisse, quam ignavi &*
negotiis inepti essent plerique mortalium,
adjecitque adulator, me ad rem tantam
prudencia & constantia a natura pradi-
tum. Tandem Dominum meum (id est
Arnulphum Archiepiscopum) istud præ-
cipere, atque hoc obsequium a me expecta-
re, a quo hæc mandata accepisset. No-
lui in tantæ audaciæ facinore alteri fide-
re, sed ipsum Archiepiscopum adii, ex cu-
jus ore accepto mandato, cum eum teneri-
mo affectu complecterer, in meam perni-
ciem irrui. Ut perfido facto saltem bo-
nestatis colorem illinerem, Carolo fidem
juravi. Verum solius Archiepiscopi jussu
claves apprehendi & portas civitatis ape-
rui. Si quis verbis meis fidem non habeat;
ignem, aquam ferventem, ferrum candens
adhibeat.

c. 12.

Porro postulante Odone Episcopo Silvanectensi, in Concilio lectum est Decretum Excommunicationis ab Arnulpho Archiepiscopo contra grassatores, qui urbem & Ecclesiam Remensem expilaverant, pronunciata. Hoc perlecto, Guido Episcopus Suessionensis subjunxit: *Omnes Ecclesia Remensis Episcopi Suffraganei, Silvanecti congregati, dilectæ Matris nostræ calamitates deslebamus. Metropolita noster cum Clericis & populo in potestatem inimicorum incidisse dicebatur, sed etiam simula-*

tae captivitatis fama aures nostras pulsa-
bat. Itaque consensu unanimi perfidis &
consciis anathema diximus. Hujus quo-
que anathematis formula in Concilio
perlecta, Seguinus Archiepiscopus Seno-
nensis dixit: *An Decretum bujus Ana-
thematis ad Arnulphum delatum est?*
Et responsum, quod delatum fuisset.
Tum Seguinus: *An ab eorum Communio-
ne recessit, quos juxta sententia damnatos
sciebat?* Responsum: *Minime gentium,
sed eos ad omnia Sacra, in quibus Fideles
communicant, admisit.*

Rursus Seguinus: *Audacia hominis
obstupescenda! ipse illos excommunicavit,
qui suam spoliaverant Ecclesiam, usque
dum rapta restituerent, & in facie Eccle-
siae sua humilitate emendarent, quod per-
vicacia peccaverant. Nihilominus Fra-
trum nostrorum aliqui mihi significarunt,
paucissima vel omnino nihil fuisse restitu-
tum, & neminem penitentiam publicam
subiisse. Nam penitentia secreta delicto-
rum publicorum nulla est.* Tum Segui-
nus Caput decimum Concilii duodecimi
Toletani contra illos, qui Ecclesiarum li-
bertatem violant, adduxit. Iterumque
adjecit: *Attamen Arnulphus eos absol-
vit. Quæro, quomodo eos sine consensu
Clericorum suorum, tunc, cum eosdem ex-
communicavit, præsentium, absolvere po-
tuit? nam in Concilio Carthaginensi ca-*

Sæculum X.

A. C. 991.

Sup. §. 19.

c. 15.

tom. 6. Conc.

p. 1234.

Sæculum X. *pite vigesimo tertio legimus, nullam cau-*
 A. C. 991. *sam ab Episcopo sine consilio Clericorum*
 Conc. Carth. *suorum esse discutiendam, quibus incon-*
 IX. tom. 2 *sultis solius Episcopi sententia esset nulla.*
 Conc. pag. *Itaque Arnulphus tot criminum reus Sa-*
 1202. *cra Mystera in Ecclesia a Fratibus no-*
stris interdicta celebrare ausus est! Le-
gantur, si placet, Canones de hac materia
agentes, ut Arnulphum non a nobis, sed a
Patribus damnari omnes cognoscant.

Lectus deinde est Canon quartus Concilii Antiocheni, item duo alii ex quodam Concilio Carthaginensi contra illos, qui spreto Interdicto aut excommunicatione officio Sacerdotali defungantur, & contra Episcopos, qui fidem publice datam fallunt. (*)

§. XXIV.

Arnulphus defenditur.

c. 17. **T**unc vero Arnulphus Episcopus Aure-
 18. **lianensis** dixit, si qui aessent, qui
 causam Arnulphi Archiepiscopi defendere
 vellent, æquum esse, ut audirentur.
 Mox Seguinus Archiepiscopus Senonensis
 nomine totius Concilii iussit, quemlibet
 pro Arnulpho liberrime eloqui. Cum
 istud effatum omnibus Episcopis probaretur,
 ex præsentibus obstupuerunt multi.

(*) Notandum, quanta veterum Conciliorum auctoritas fuerit.